

sige, at vi kan diskutere Spørgsmaalet om Affattelsen af § 1. Jeg tror ikke, det vil volde særlig Vanskelighed at blive enig om en Formulering. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse om § 35 — et Punkt, som ogsaa blev berørt af det 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen) — skal jeg bemærke, at selvfølgelig omfatter Bestemmelsen ikke de Tilfælde, hvor de to Ægtefæller driver Virksomheden i Forening — det fremgik ogsaa af begge ærede Medlemmers Udtalelser —, men kun det Tilfælde, hvor den ene driver den og den anden Ægtefælle ganske ekstraordinært yder en Støtte. Man regner med, at dette kun vil komme frem i Tilfælde af Konkurs. Jeg tror derfor ikke, at Bestemmelsen er farlig.

Maa jeg udtale en Tak til det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), fordi han paaskønnede min korte Fremsettelsestale. Jeg vilde ønske, at det var en Kompliment, som jeg kunde gengælde overfor det ærede Medlem, men desværre er det ikke altid muligt at gøre det. Af det ærede Medlems Kritik fik jeg en tydelig Følelse af, at det ærede Medlem egentlig ikke var glad ved, at han ikke havde flere Indvendinger at gøre imod dette Lovforslag, end han havde. Derfor kom han ind paa den Indvending, at Motiverne ikke var tilstrækkelig vidtløftige, de omtalte ikke alle de smaa Ændringer, som er foretaget i Lovforslaget. Jeg kan godt forstaa, at man kan sige det. Jeg forstaaer ogsaa, at hvis Ministeriet havde optaget alle disse Smaaændringer, vilde det ærede Medlem, der, som han selv siger, er Ordfører for et Oppositionsparti, have sagt: Det er dog ogsaa skrækeligt med det Ministerium, der optager alle disse ligegyldige Smaating i Motiverne, bare vi kunde være fri for det. Denne sidste Betragtning har jeg sluttet mig til, men der er i Ministeriet udarbejdet en Liste over alle de Ændringer, som er foretaget i Lovforslaget, og den staar til Udvalgets Disposition. Jeg synes ogsaa, det ærede Medlems Indvending er lidt uberettiget, idet der jo i Kommissionsudkastet er en glimrende Sammenstilling paragrafvis af de Paragraffer, der svarer til hinanden.

Det ærede Medlem spurgte mig om Grunden til, at § 29, 2det Stykke, er gaaet ud. Det er en Bestemmelse, som svarer til den, der tidligere fandtes i § 38, 2det Stykke, og den er gaaet ud, fordi man mener, den nu er overflødiggjort ved Regelen i § 16.

Maa jeg dernæst sige til det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Godskesen), at jeg forstaaer godt det Synspunkt, at gaar man over til Kvindens Ligestilling med Manden, maa man gøre det i fuld Konsekvens, men

jeg synes ogsaa, hvad det ærede Medlem for Resten selv gav Udtryk for, at den praktiske Erfaring viser, at der er visse Rets-handler, som er særlig farlige, og hvor man derfor maa yde Kvinden en vis Beskyttelse; det er det, Lovforslaget gør. Det ærede Medlem var ikke ganske tilfreds med § 61 som Overgangsbestemmelse. Det beror jo paa et Skøn, og vi vil kunne diskutere det. Jeg vil dog sige, at dette Forslag, som det nu foreligger fra Kommissionen, tager mere Hensyn til de bestaaende Ægteskaber, end f. Eks. norsk og svensk Ret har gjort paa det samme Omraade.

Jeg er overordentlig glad ved den Tak, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmner) bragte mig, ikke blot paa egne Vegne, men paa Kvindernes Vegne. Jeg sætter overordentlig stor Pris paa denne Tak, som det ærede Medlem udtalte saa uforbeholdent, om end der blev tilføjet: i den 11te Time. Det forstaaer jeg ikke. Det maa dog taget nogen Tid at udarbejde et Lovforslag som dette, navnlig har det været vanskeligt for Kommissionen at faa de mange formelle Ændringer indføjet. Derimod var der en Ting i det ærede Medlems Tale, som gjorde mig ondt, men det skyldes maaske en Misforstaaelse. Det ærede Medlem sagde, at det glædede hende, at jeg havde overvundet min Betænkelighed ved at lade Overøvrigheden gribe ind i Forholdet mellem Ægtefællerne. Saa maa Udtrykket ikke rigtig ramme Tanken, for det er netop noget, jeg betragter som en god Forandring fra det tidligere Lovforslag, at Overøvrigheden ifølge dette ikke kan gribe ind i Forholdet mellem Ægtefællerne, undtagen der, hvor den allerede nu kan gøre det ifølge Loven af 27. Maj 1908. Denne Forandring er udtrykt ved eller skulde være udtrykt ved, at § 5 kun henviser til § 2 og ikke som tidligere til § 3. Men det vil vi jo kunne drøfte nærmere, og jeg giver selvfølgelig det ærede Medlem Ret i, at der er Forhold indenfor Ægteskabet, hvor Overøvrigheden maa kunne gribe ind, f. Eks. naar Ægtefællerne bliver separeret eller lever adskilt.

Det er ikke nogen Fejltagelse, at § 18 ikke nævner Pantsætning. Det staar ogsaa begrundet i Kommissionens Motiver. Grunden dertil er det rent praktiske Hensyn, at man mener, at ved Pantsætning bør Pengeinstitutterne ikke altid skulle sikre sig Konens Samtykke. Ogsaa dette vil vi kunne diskutere.

§ 57, om Arveretten, ser jeg ikke væsentligt anderledes paa end det ærede Medlem. Naar disse Regler er kommet med